

Sivilisaatio on kuin suihkukone

David Watson

1983

Your text here...Sivilisaatio on kuin suihkukone, meluisa, valtavia määriä polttoainetta kuluttava. Jokainen mahdollinen ja mahdoton rikos ja saastutus piti tehdä sen käynnistämiseksi. Kokonaisia lajeja tapettiin sukupuuttoon, kokonaisia yhteisöjä pirstottiin. Sen varjo veden pinnalla muistuttaa öljylauttaa. Se imee lintuja suihkumootoreihinsa ja muuttaa ne usvaksi. Jokaisen osan, kuten Gus Grissom kerran hermostuneena totesi avaruuskapseleista ennenkuin kärehti yhdessä niistä, on valmistanut halvimman tarjouksen tehnyt.

Sivilisaatio on kuin 747, sen suodatettu ilma, kuulokkeista korviin valuva rauhoittava musiikki, väärennetty turvallisuudentunne, kemiallinen ruoka, muoviset tarjottimet, kaikki matkustajat istuvat passiivisina pehmustettujen istuimien riveissä, katsellen Kuolemaa elokuvaruudulta. Sivilisaatio on kuin suihkukone, ohjaamossaan oppinut pölkkyä, joka käyntelee pahantuulisten palkkatyöläisten rakentamia tietokoneistettuja ohjausjärjestelmiä, ja on riippuvainen ohjeista, joita väsyneet, amfetamiinia napanneet teknikot antavat ajatustensa harhaillessa urheiluun ja seksiin.

Sivilisaatio on kuin 747, buukattu viimeistä paikkaa myöten täyteen ihmisiä, joista jotkut rakastavat sen vauhtia, useimmat vapi-

David Watson
Sivilisaatio on kuin suihkukone
1983

Haettu 17.8.2012 osoitteesta:
<http://takku.net/article.php/20080821205330615>
Civilization is like a Jetliner (Fifth Estate, Winter 1983).

fi.theanarchistlibrary.org

sevat kauhun ja pahoinvoinnin syvyyksissä, mutta kuitenkin mainonnan ja propagandan vietteleinä. Se on kuin DC-10, niin uskomattoman kotelomainen, että haluat murtautua ohuiden alumiiniseinien läpi ja paeta, löytää itse oman tiesi pilvissä, ja jättää tämän räjähtävän, ujeltavan, hajoamispistettään lähestyvän paholaisen. Pieninkin virhe tai tekniikan pettäminen johtaa katastrofiin, sirotellen poloisia sisälmyksiäsi pitkin poikin kiitorataa kuin liian myöhäisiä ennusmerkkejä, tyrmäten sinut kertalaakista, murtaen kaikki luusi kuin kananmunan kuoret.

(Tietenkin sivilisaatio muistuttaa montaa muutakin asiaa kuin suihkukonetta... Kemikaalien laskuoja. Metsä joka on kaadettu kiitoradan pidentämiseksi. Tai uuden kiiltävän ostoskeskuksen tieltä, josta voidaan ostaa salaattikulhoja, jotka on valmistettu ensi viikolla sukupuuttoon kuolevista eksoottisista trooppisista puista. Tai ehkä se on kaadettu uuden autojen hautausmaan tieltä, tai riippusillan, joka romahtaa koska yksi ainoa pieni metallipultti on löystynyt tärinässä. Sivilisaatio on hydra, monipäinen käärme. On lukuisia eri tyylejä, värejä, ja kokoja Kuolemaa joista valita.)

Sivilisaatio on kuin Boeing jumbo jet, koska se kuljettaa ihmisiä, jotka eivät koskaan kokeneet ihmisyyttään siellä missä olivat, paikkoihin joihin heidän ei pitäisi mennä. Itse asiassa se kuljettaa lähinnä bisnesmiehiä pukuineen ja salkkuineen, jotka ovat täynnä kaavioita ja sopimuksia, lisää vahinkoa – bisnesmiehiä jotka ovat identtisiä kaikkialla, ja joita on siksi oikeastaan turha rahdata ympäriinsä. Ja se kulkee koko ajan yhä nopeammin, muuttaen yhä useampia paikkoja lentokentiksi, bisnesmiesten (epä)luonnolliseksi habitaatiksi.

On täysin selittämätöntä miten se onnistuu irtoamaan maasta. Se rullaa pitkin kiitorataa, maan myötäiset välkkyvät valot kuin sähköinen arpikudos maan lihassa, se lisää vauhtia ja jotenkin rykäisee, ottaen väkisin ilman, ponnistellen ylös, jättäen jälkeensä väreileviä lämpöaaltoja ja roskaa, joka pyörteilee kuin kaupungin pommitusta pakenevat pakolaiset. Kyllä, se on jännittävää, mysteeri, kun elämä on evakuoitu ja itse kivetkin murhattu.

Mutta suihkukoneen tapaan sivilisaatio, tämä friikki feeniks, joka pystyy nousemaan omista tuhkistaan, myös se romahtaa kautta Maan kuin miljoona syöksyvää ampiaista, liekkien levitessä pitkin kiitorataa kerosiin, Samsoniten ja hiiltyneen lihan lonkeroina. Ja aina sama absurdi roina, Kuoleman koristesilppu, meitä ilkkumaan jääneet pirstaleet lojumassa pitkin kuolevan linnun uupunutta lentorataa – nuken pää, kengät, silmälasit, vyösolki.

Suihkukoneet romahtavat alas, sivilisaatiot romahtavat alas, tämä sivilisaatio romahtaa. Jonain lumisena päivän mittareita luetaan väärin (ehkä niihin tulee vika). Siivet, joiden piti olla sulat, ovatkin liian jäiset voittaakseen tuulen, ja lintu vajoaa kuin myllynkivi, pyyhkäisten ensin yli sillan (aiheetta, koska sivilisaatio on myöskin kuin silta – Paratiisista Ei-mihinkään), sillan, joka on täynnä vaikkapa työmatkalaisia, siis ihmisiä matkalla lentokentälle tai lentokentältä, ahtautuneina autoihinsa (siivettämiin suihkukoneisiin) kuin ylimääräiset jumal-uhrit ahnaalle Medusalle.

Sitten se sukeltaa joen hyytävään veteen, ehkä Potomac-jokeen, tai Jordaniin, tai Lethéen. Ja me olemme sen sisällä, kukin meille erityisesti osoitetussa ikkuna-aukossamme, menossa alas viimeistä kertaa, kuin muoviin pakatut nukenpäät.